

Buz Tutmuş Ellerin

– Öz · 11 Eylül 2015

* BUZ TUTMUŞ ELLERİN *

Hangi romanın biyografı ydi antik kentlerde yoğunlaşan
Örselenmiş hikâyeleri onaramazsın, derin sessizliklerde
Kaç liman, kaç kent dolaştım, acılarım depreşince
Hileli bir gölge mi sandın aşkın zerafetini?
Zehirli sözcüklerinle, azgın nehirlerin öfkesi oldun
Buz tutmuş ellerin, üşütüyor beni
Alıngan bir bahar gülüdür san ki, ayaz yanığı dudakların.
Düşümde, bir narin balerin gibiydin
Gün batımı önceleri
Anılarda devinen, zamanı örtme
Arada bir anımsa
Susturduğun plakları konuşur
Nağmelere öfkeni yıkat
Dudaklarına şarkı yakıştır
Özleyen seni dinler, ve duyar
Hadi, saçlarını yeniden biçimlendir
Suskun kalma zamana
Biliyor muydun? hüzündür, adını koyduğum sensizlik.
Sen, Toros'un eteklerinde
Yıldızlarla konuşan , bahar sevinci
Şarkılara kattım sesini
Ay ışığında uyuyup kalmışsın
Uçuk mavilere göz dikmiş, gerdan kırışın
Hadi gel, misafirim ol bu gece
Durdur zamanı, bir volkan gibi savrul göklere
Bitsin içindeki asi kuşkuların
Sev beni sıcacık ellerinle, hadi gel, gel de bul beni.
Nuri Dağdelen